

Carmen.

Alma Vienna, olim Flaviana Colonia Romæ,
 Læta situ, studijs æmula, clara viris,
 En, Tua rura placent superis; en, Cæsaris Aula
 Delicijs fruitur, pulchra Palestra, Tuis.

Intulit ipsa Tuis sese stirps julea campis,
 Atque hîc se patitur suspicienda coli.

Speçtat, & attonitus speçtator in omnibus hæret,
 Et prope Romanâ se putat urbe frui;
 Irradiat speçtantûm Animos, & peçtora complet
 Sidere Majestas illecebrosa suo.

Plaudite nunc, cives! Nobis hæc otia fecit

CAROLUS: inque suo Jupiter ære tonans
 Claudet, & alternis fruitur mens provida Curis,
 Et placet his ludis exonerata quies.

Hoc credam fecisse jovem, cùm Creta tonanti,
 Et fesso villæ tot placuère Deo.

Urbs igitur Fortis satis est: nec Milite solùm

Tuta, sed ipsa suis civibus esse potest;
 Tempore nam belli, lusu formatus & usu

Civis, Spartani Militis instar erit.

Aura Vienna, olim Ravenna Coloniae Romanae,
 Lacta sum, studiis amula, clara viris,
 Ba, Turris placens superis; en, Celsa Aula
 Delicis fruitur, pulchra Palatia, Tibi
 Inculc ipse Tuis sole super juba campis,
 Aquae hic se pariter suscipienda est.
 Spectat, & arcibus spectator in omnibus artet,
 Et prope Romanis se putat esse fuit;
 Invidiam spectantur Animos, & gestora compler
 Sidera Majestas illecebras suo.
 Plaudite nunc, cives! Nobis haec omnia fecit

CAROLUS: induc tuo Jupiter ire tonans
 Cludet, & aethera frumentum provida Cuius
 Ille placet his ludis exonerat quies.
 Hoc credam facile joveri, cum Cetera tonanti,
 Et fido vides tot placere Deo.
 Ubs igitur Fortis facta est: nec Milite totum
 Tuta, sed ipsa suis civibus esse potest;
 Tempore nam belli, ludo formidans & us
 Civis, Spertant Militis instar erit.

